

rer nu ville gøre, kan, hvis det faar Følger, ikke faa andre Følger i hvert Fald end at lægge Stene og Hindringer i Vejen for et roligt Arbejde til Gennemførelse af de Reformers, som vi trænge til, og som Befolkningen forlanger og sukker efter. Det kan ikke have nogen som helst anden Følge.

N. I. Jensen: Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) endte sin sidste Tale med at sige, at han kunde saa godt være med til at faa disse Skattereformer gennemførte uden en Brændevinsskat. Ja, det fremgik endogsaa af hans Tale, at han i Grunden helst vilde være fri for en Brændevinsskat, hvis disse Love bleve gennemførte. Men naar det ærede Medlems Stilling er en saadan, er det i høj Grad forunderligt, at det ærede Medlem kan indtage den Stilling, han gør. (Afbrydelse af J. H. Jensen.) Ja, nu har jeg Ordet. Det ærede Medlem sagde til allersidst, at han vilde ønske, at vi kunde gennemføre disse Reformers, at det var hans inderlige Ønske. Nu antager jeg, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at dersom det nu lykkes os, hvad jeg haaber, at faa disse Love gennemførte uden en Brændevinslov, saa skyldte vi ikke det ærede Medlem for Bælum nogen Tak for den Hjælp, som han ikke har ydet os dertil. Men det er en meget tvivlsom Stilling at indtage i et Parti, at man kun staar med fromme Ønsker om at faa noget gennemført, som dette Parti ønsker gennemført, og som man selv ønsker gennemført. Men i Stedet for at lægge Kræfter til og hjælpe til med Gennemførelsen, lægger man Hindringer i Vejen derfor. Saaledes staar det ærede Medlem som Modstander, og som han sagde forleden Dag: dersom vi ikke kunde gennemføre disse Love, altsaa det hele strandede, saa maatte Reformpartiet, maatte vi, som vedtoges Dagsordenen, bære Ansvaret. (J. H. Jensen.: Det sagde jeg slet ikke!) Ja, saadan var det dog alligevel; om det ikke just var selve Ordene, var det Mening, og det var Mening, som den Tale, som i første Omgang blev ført her om denne Sag. Det var Mening, helt igennem, det kom med mere eller mindre Tydelighed frem, at det maatte være Reformpartiet, Flertallet, der kom til at bære Ansvaret for, at disse Love strandede, dersom denne Dagsorden blev vedtagen.

Det glædede mig nu at faa en lille Fornemmelse af, at der er et lille Omslag i saa Henseende. Saa vel de moderate med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neer-

gaard) i Spidsen som den høje Finansminister have ligesom en Følelse af, at de vare komne lidt for nær til Vinden, og derfor havde de ladet falde en lille Smule. Det er meget fornuftigt af de Herrer. I Aftes erklærede den højtærede Finansminister, at Mening, af hans Tale dog ikke var den, at dermed var hele Sagen stranded. Man havde af hans Tale faaet Indtryk af, at han vilde lade den falde, og Landstinget vilde lade den strande. Det var Mening. Men den højtærede Finansminister sagde altsaa i Aftes, at det dog ikke var saadan at forstaa, men at de havde Berettigelse til at lade Sagen falde. Jeg ved ikke, hvad Berettigelse de havde til at lade den falde, naar det i og for sig var uretfærdigt at lade den falde. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) fortalte os ogsaa, at han ikke vilde lægge hele Skylden, hele Ansvaret for, at det hele strandede, men kun en Del af Ansvaret, paa Flertallet. Nu vil jeg bare ønske, at de Herrer, baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Æbeltoft, vilde vende tilbage til det gamle Standpunkt, det naturlige Standpunkt, som vi altid have været sammen om, i det mindste de moderate og vi, at der ingen Sammenhæng er mellem disse Love, og at dersom de strandede, maatte Regeringen og Landstinget bære Ansvaret derfor. Jeg haaber nok, at vi komme tilbage dertil, om ikke i Aar saa til næste Aar, og jeg antager ikke, det er det sidste Aar, vi leve.

Jeg skylder det ærede Medlem for Assens (Berntsen) nogle Bemærkninger. Jeg er bange for, at vi ellers ikke ville se saa mildt til hinanden, som vi pleje, dersom jeg ikke viste det ærede Medlem den Opmærksomhed. Det ærede Medlem sagde om mig, at jeg var kommen til at sidde paa Flæsket ved den gode Skolelov, vi nu havde faaet, og som Landet maatte bløde for. Jeg vil gøre opmærksom paa, at endnu sidder jeg der ikke; men jeg kan jo komme til at sidde der, det er jo muligt, skønt ikke sikkert. Det ærede Medlem kunde maaske være kommet til at sidde ved Siden af mig. Jeg vilde ønske, at Betingelserne havde været til Stede for det ærede Medlem i saa Henseende, saa at vi kunde dele Livets Goder med hinanden. Men det glæder mig dog, at det ærede Medlem alligevel har erhvervet sig et Par Skinker, som han kan sidde paa, saa at han ikke kan lide nogen Nød, maaske har han erhvervet sig samme Ret som jeg. Na, det er noget, vi ikke ville disputere om. Men at han sidder godt og